

Luc Bonneux is arts en epidemioloog. Hij werkt momenteel in een verpleeghuis.

Luc Bonneux

Er is in Europa geen plaats meer voor medische beunhazen

VINCENT BOON

Kankerkwakzalverij

Wim Betz, emeritus hoogleraar huisartsgeneeskunde, en ik hebben ooit acht jaar mogen procederen tegen een kankerkwakzalver omdat we hem een kwakzalver hadden genoemd. Deze zich antroposoof noemende kankerkwak, Robert Gorter, was arts en doctor. Daarom vonden we dat we het aan onszelf verplicht waren niet terug te deinken. Als arts en wetenschapper konden wij hem partij geven. We wisten waar we aan begonnen, al hadden we niet verwacht dat het zo bar ging worden. Kankerkwakzalvers benaderen op holistische wijze het fortuin van bange, kwetsbare en goedgelovige patiënten. Ze verdienen sloten geld en huren dure advocaten in. Deze tasten de door het relativisme verzwakte flank van de rechtsstaat af. In het postmoderne relativisme zijn reguliere en alternatieve geneeskunde 'evenwaardige verhalen'. Dat een auto je van A naar B brengt en een vliegend tapijt naar nergens, is maar een construct. De websites van Gorter bevatten nochtans veel echte wetenschap over experimentele kankertherapieën als hyperthermie en dendritische celtherapie. Maar wat hij duur verkoopt als hyperthermie of dendritische celtherapie, heeft niets te maken met deze gesofisticeerde experimentele kankertherapieën. Laat staan met antroposofie. Ook de wetenschappelijk analfabete rechters lieten zich inpakken, zodat we tot aan het hoogste rechtscollege in België zijn moeten trekken (waar we gelijk kregen). Betrouwbare kennis is niet relativistisch. We kennen de waarheid niet, wel de leugen. Het gros van de alternatieve geneeskunde is bedrog: consumentenverlakkerij om de wetgeving op medische en farmaceutische zorg te omzeilen. Klaus Ross, nu beschuldigd van tientallen doden door schuld, is een prototype van het afschuwelijke ambacht van de kankerkwak. Ross is een 'Heilpraktiker', een door de Duitse overheid erkende natuurge-

neeskundig therapeut. De man is geen arts, laat staan oncoloog. Hij mag geen farmaceutische middelen voorschrijven of operaties uitvoeren. Maar uitbehandelde patiënten inspuiten met riskante glucoseblokkers of met cellen van lammeren, als 'stamceltherapie', mag wel. Als je het natuurgeneeskunde noemt. De moderne kankerkwakzalver ontduikt de wetgeving op het uitoefenen van de oncologische geneeskunde door zich antroposoof, natuurgeneeskundige of een andere titel uit het alternatieve firmament te noemen. Hij paradeert als miskend genie, vervolgd door de reguliere artsenmeute. Dat gaat er altijd in bij een bepaalde klasse politieke leeghoofden. Om zich te verrijken, jat hij ideeën en termen uit de wetenschappelijke oncologische literatuur over experimentele therapieën, verwatert ze tot een prul en verkoopt die zoi peperduur aan doodsbange mensen. En hij komt ermee weg, net omdat hij geen oncoloog is. Uitbehandelde kankerpatiënten hebben recht op de beste palliatieve zorg, spirituele hulp en een zinvol invullen van de hun nog resterende levensdagen om een goede dood voor te bereiden. Ze hebben bovenal recht op onze bescherming tegen de menselijke gieren van de kankerkwakzalverij die azen op angst. Er ligt werk op de plank voor onze ministers van Volksgezondheid, Duitsland heeft wat uit te leggen. De zinsverbijstering mag daar ophouden. Er is geen plaats meer in Europa voor lavementenzetters, steensnijders, *Heilpraktikers* of andere voorwetenschappelijke medische beunhazen. Wie oncologie wil bedrijven, heeft die titel behaald door studie en praktijk. Wie experimentele kankertherapieën wil testen, doet dit als deel van de wetenschappelijke gemeenschap in geavanceerde kankerklinieken en publiceert de resultaten in een erkend wetenschappelijk tijdschrift. Elders is dat misdaad. ■